

Brænderivirksomhed skal ligesom Engros- og Detailsalg og Agentvirksomhed være principielt fri for Reguleringsforskrifter, dog skal det kunne paalægges Foreningen at føre et vist Tilsyn med det indenlandske Kaffemarked og med Transportforholdene og eventuelt at fremkomme med Forslag til Ændring af tilstedeværende Misforhold.

De sagkyndige anfører endvidere, at en efter disse Retningslinier opbygget og arbejdende Organisation giver det offentlige Lejlighed til uden nogen Udgiftsbelastning at udøve den Ledelse og Kontrol af Kaffehandelen, som kan anses for paakrævet af Hensyn til Statens Interesser. Det forudsættes, at Foreningen til en vis Grad skal kunne virke prisregulerende dels ved eventuelle Indkøb for egen Regning (hvortil Foreningens egen Kapital skal anvendes), dels derved, at Foreningen skal kunne paalægge sine Medlemmer at føre visse Standardmærker af mere gængse Kaffesorter til fastsatte Priser.

I November 1934 blev Spørgsmaalet om et Kaffe monopol genoptaget, og der nedsattes et Udvalg af sagkyndige til at foretage nye Undersøgelser.

Med Hensyn til Direktiverne for disse Undersøgelser bemærkes, at den svenske Finansminister ifølge Statsraadsprotokollat af 3. November 1934 har ønsket undersøgt, hvorvidt det gennem Oprettelsen af et Kaffe monopol er muligt at tilføre Staten Indtægt uden at belaste Forbrugerne. Finansministeren peger paa 2 Muligheder: Monopolisering alene af Brænderivirksomheden eller Monopolisering af lignende Art som den svenske Tobaks- og Spiritusordning, saaledes at Staten eller et af denne oktrojeret Selskab faar Eneret paa saavel Brænderivirksomheden som Import af og Engros-handel med Kaffe.

Ifølge Oplysninger fra Udenrigsministeriet har Udvalget endnu ikke afgivet Betænkning.